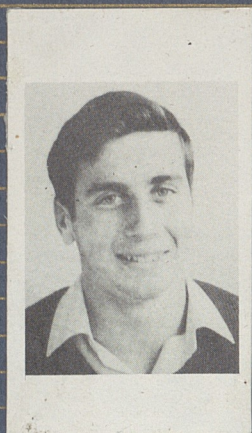

רם עזר

בן אפרים וחווה
נולד ביזם י"ב שבט
תשי"א 19.1.51
נפל ביזם י"ז חשוון
תש"ל 29.10.69

טבריה

עירית

המחלקה לחינוך ולתרבות

בית הספר הממלכתי ע"ש ארליך

מסי.....

תאריך 25.4.65

טלפון..... ת. ד.....

לכ

הגב' ומר

למנוח

הורים נכבדים!

עונג רב גרמתי לי ע"י מכתבכם. ידוע ידעתי חמיד,
כי שיתוף ההורים בחינוך, אוריה אוהדת והערכה כנה
אח בית הספר ומאמצי המורים יחד עם כשרונות סבעיים
של הילד- ערובה הם להצלחתם ושגשוגם.
גאה אתכם בית הספר על הצלחת בנכם. מי יתן,
וגישה זו של הורים תתפשט בין כל ההורים להרמת קרנו
של החינוך, של המחנכים בכלל, ושל בית ספרנו בפרט!

בכבוד רב ובאיחולים
להצלחות נוספות

ש. מרדיקס, מנהל

למנוח

רם נולד בטבריה. את למודיו בביה"ס היסודי ע"ש ארליך סיים בהצטיינות. שלש שנים משנות למודיו התיכונים עשה ב"ביה"ס התיכון הריאלי" בחיפה במסגרת הפנימיה הצבאית. את השנה האחרונה השלים רם בביה"ס "התיכון בגליל" בטבריה, אותו סיים בהצלחה. והרי הדברים שכתבה עליו מורתו הגב' רות מס:

"שנה נפלאה למדנו יחד - רמי, הכתה ואני כמורתם לפיסיקה, חיינו יחד והכרתים אחד אחד. כך הכרתי את רמי. רמי היה נער תמיר, יפה תואר, בעל עינים תכולות ובלורית בהירה ו... נמשים חביבים. חיוך של טוב לב ורוחב לב היה נסוך תמיד על שפתותיו ותחושה נעימה של שביעות רצון, שמחה פנימית, שלמות נפש ושלווה לוותהו. הערצנו את רמי בשל אישיותו האידיאלית. ברמי נתגשמו כל מטרות החינוך; רמי נתברך במחשבה יוצרת ומדעית, שבזכותה הצטיין בלימודיו, באחריות מוסרית וחברתית שהתבטאו במעשיו ובהשקפותיו, בחכמה, בשיקול דעת ובאישיות מקסימה. אהבנו את רמי בשל אהבתו את כלנו, אחד אחד, ובשל נכונותו לתת הכל למען הזולת, בפשטות בצניעות ובלב שלם. אומרים כי רמי הלך מאתנו. זו לא אמת. רמי ממשיך להיות עמנו, להתקיים בין חבריו ומוריו. רמי ממשיך להיות נערץ ואהוב על כל אלה שהכירוהו ואות ומופת לדורות שיבואו. רמי ממשיך להיות חלק מאתנו, מחיינו ומעצם קיומנו. נשמתו צרורה עמנו לעד".

בילדותו היה רמי שובב, וחיוכו השובבי לא סר מפניו גם לאחר שגדל. חיוך זה היה רווי גם הבנה וטוב לב. בין תכונותיו החיוביות הרבות: הקרבה עצמית, עזרה לזולת וכושר הנהגה. הוא אהב להציב לעצמו אתגרים. "כלי אתגרים - אין חיים", אמר. בין אתגריו הבולטים - לימוד הרפואה ולימוד הטיס.

"אני מת לטוס", נהג לומר. ואמנם הגשים רמי את שאיפתו ובאוגוסט 1969 התגייס לצה"ל לחיל האוויר ובעודו בראשית צעדיו בקורס הטיס ובשרותו הצבאי, מצא רמי את מותו תוך כדי תרגיל טיסה. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בטבריה.

במלאת שלש שנים לנפילתו נחנך בביה"ס "ארליך" חדר עיון על שמו והוצב לוח שיש לזכרו.

משרד החינוך והתרבות

ה ע ת ק תעצודת בגרות

התעצודת בגרות היא תהליך חינוכי וחינוכי המשמש כמסגרת להכנה ולעידוד תלמידי תיכון להיבחן בבגרות. התהליך כולל שיתוף פעולה בין מורים, תלמידים, הורים ומוסדות חינוך. מטרתו היא להעניק לתלמידים את כל הכלים והידע הנדרשים להצלחה בבחינות הבגרות, תוך חיזוק האמונה העצמית וההתמדה שלהם.

התעצודת בגרות מתבצעת במסגרת של שיתוף פעולה בין מורים, תלמידים, הורים ומוסדות חינוך. מטרתה היא להעניק לתלמידים את כל הכלים והידע הנדרשים להצלחה בבחינות הבגרות, תוך חיזוק האמונה העצמית וההתמדה שלהם. התהליך כולל שיתוף פעולה בין מורים, תלמידים, הורים ומוסדות חינוך.

התעצודת בגרות היא תהליך חינוכי וחינוכי המשמש כמסגרת להכנה ולעידוד תלמידי תיכון להיבחן בבגרות. התהליך כולל שיתוף פעולה בין מורים, תלמידים, הורים ומוסדות חינוך. מטרתו היא להעניק לתלמידים את כל הכלים והידע הנדרשים להצלחה בבחינות הבגרות, תוך חיזוק האמונה העצמית וההתמדה שלהם.

משרד החינוך והתרבות

בית-הספר התיכון בגליל

טבריה

העתק תעודת בגרות

המגמה מחמשת פסיקליח

בעל(ת) תעודת זהות מס' *5040706

רס עדן

גמרה(ה) בשנת תשכ"ט את חוק הלימודים בכיתה העליונה
(שנת הלימודים השחיים-עשרה) של המוסד ועמד(ה) בבחינות הבגרות
של משרד החינוך והתרבות במקצועות:

חנ"ך

עברית

אנגלית ברמה א

מחמטיקה ברמה מוגברת

פסיקה

ובמבחנים לפי תכנית מצומצמת במקצועות:

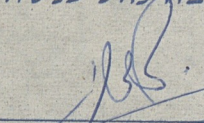
חולדות עם ישראל בדורות האחרונים בארץ ובתפוצות
וידעת העם והמדינה - אזרחות

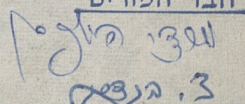
כימיה

הבוגר(ת) השיג(ה) עם תום לימודיו(ה) בבית הספר ולאחר שצמד(ה)
בבחירות הבגרות את הציונים הבאים:

המקצועות	הציונים	המקצועות	הציונים
תנ"ך	כמעט טוב 7	היסטוריה	כמעט טוב 7
עברית	טוב מאוד 9	חינוך גופני	טוב..... 8
אנגלית	טוב..... 8	*****	
מתמטיקה	מצויז... 10		
פיסיקה	טוב מאוד 9		
ישראל בזמז החדש	כמעט טוב 7		
כימיה	טוב..... 8		
ערבית	טוב מאוד 9		
ביולוגיה	כמעט טוב 7		
תלמוד	מספיק... 6		
ידע הארץ	כמעט טוב 7		

על יסוד לימודיו(ה) במוסד ותוצאות בחינות הבגרות ניתנת לבוגר(ת)
תעודת בגרות זו המזכה את בעליה להתקבל ללא בחינות כניסה
למוסדות להשכלה גבוהה.

מנהל בית הספר

חבר המורים

3. גרש
נח

ירושלים, יום ט"ז באדר ב' תשי"ל / 24 במרץ 1970

312
מנהל הכללי
משרד החינוך והתרבות

בול
קלל

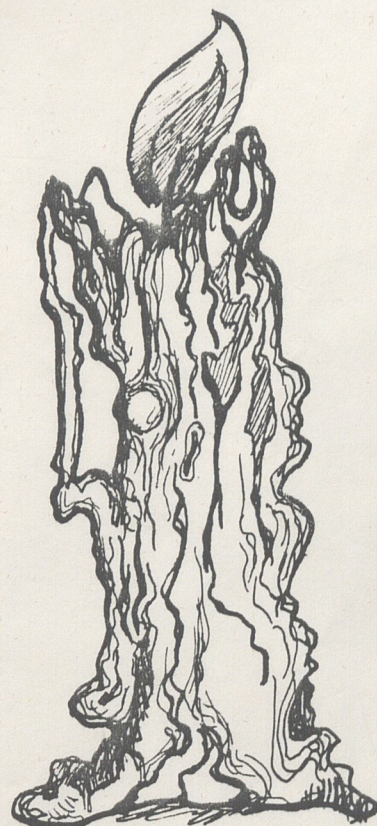
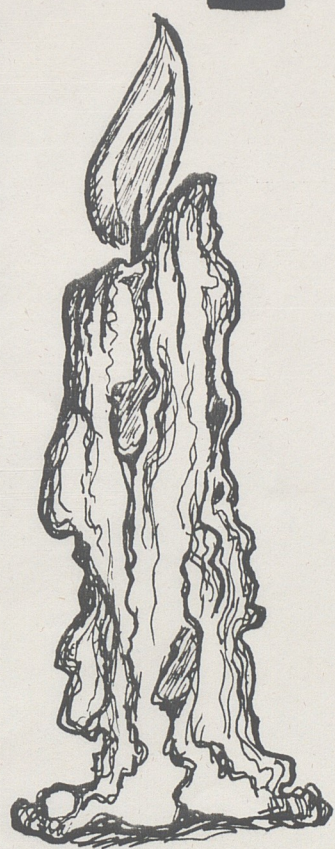
דירוג הציונים: 10- מצוי, 9- טוב מאוד, 8- טוב, 7- כמעט טוב, 6- מספיק, 5- מספיק בקושי, פחות מ-5 - לא מספיק.

דוכן הפלאפל

דוכן הפלאפל מסמט כמרכז לכל אנשי שכונתנו. העגלה העשויה מקרשים רעועים הצבועים בצבעים רועשים ובולטים לעין עומדת בעמט כל ימות השבוע. סם מתעבעת אט צהבהבה ומסגנת את המאכל הלאומי הישראלי האהוב לכל אדם, מנער ועד זקן. מדי פעם לפעם נשמעת צעקה אדירה מפי בעל דוכן הפלאפל הגברתן ועד מהרה מתקהלים מסביב הדוכן ומסתכלים בעיני האוה בכדורי הפלאפל המפזיזים את ריחם הנפלא, בעוד שבעל הדוכן מסדלם. וולא; תוכלו כאן את הפלאפל של מלך מלכי הפלאפל, ובזיל הזול. ואכן הסדול מצליח והדוכן מתמלא אנשים הנהנים באכילת הפלאפל, וכספיהם מלא עוד הם מהללים את בעל הדוכן הצורה מגאווה. יא חביבי, פלאפלא כשלך לא טעמנו מעולם.

אנו מרבינים ראשנו על נפילת רם עדן ז"ל

רם עדן

19.1.1951 - 29.10.1969

רם עדן נולד בטבריה. סיים את ביה"ס היסודי.
בהצטיבות, בביה"ס המקלכתי ע"ש אשר ארליך. שלש
שנים מלמד ^(התבטח לפרד) בביה"ס התיכון הריאלי, של "הסניפיה"
הצבאית. את השנה האחרונה, למד בבית-ספרנו
באוגוסט 1969, התגייס לצה"ל, התנדב לקורס טייס,
ושם מצא את מותו. יהי זכרו ברוך.

BETH-SEFER REALI IVRI
HAIFA

בית הספר הריאלי העברי
חיפה

מס' 1749

טלפון 68115
P.O.B. 4920 תיד

יום י"ד בחשוון תשל"ב
2 בנובמבר 1971

לכבוד
משפחת עדן
בנייני סולל בונה
ש ב ר ה

משפחת עדן היקרה,

לצערי הרב יבצר ממני להשתתף אתכם
בעליה לקברו של רמי היקר ז"ל.
אתכם אני בהתלססכם עם זכרו.

שלכם,

שפירא
המנהל

יש/אי

עיריית טבריה - המחלקה לחנוך ולתרבות
בית-הספר התיכון בגליל
טבריה

16.11.70
phone 20404 טל.

רמי עדן הי"ד

חייו ופעלו יהפכו לאות ומופת

לדורות ההמשך.

נשמתר צרורה עמנו בצרור החיים.

דינה אילן
המנהלת

בית (אילן)

L. 2809

30540

30615

94 8807

11640

10878

2809

67

97892

8607

21758

22716292

131667

8802

921669

953336

921669

105336

105336

216791269

97892

8624

21756

22716292

10878

2809

28

86

204

30424

630540

1082

28

8696

2174

30436

טבריה עירית

המחלקה לחינוך ולתרבות

בית הספר הממלכתי ע"ש ארליך

27.2.72

תאריך

סלפון ת.ד.

לכבוד

מר אפרים עדן

עמידר

כאן

א.נ.

במקרים עצובים דומים שהתנשאו בהם, הרי ביה"ס יעשה את הכל כדי להנציח את שם בנך ע"י מפעל חיים לתלמידי בית הספר שישאר מצבת זכרון לו. אודיע לך בהקדם על הסכמת העירייה למפעל זה, אחרי שיחה עם הגורמים של העירייה.

בכבוד רב

למנהל
מרדיקס
המנהל.

עמוד 8

ביה"ס הממ' ע"ש ארליך עירית טבריה
המחלקה לחינוך ולתרבות

לכבוד לנו להזמין

לחנוכת חדר עיון

שייקרא על שמו של תלמידנו

רמי עדן הי"ד

הטכס יתקיים בהשתתפות ראש העיר

ביום רביעי י"ז חשוון תשל"ג 25.10.72

בשעה 17.00

משפחת אפרים עדן

במלאת שלש שנים
לנפילת בנו יקרנו
פרח טיים

רמי עדן

חי"ד

נעלה לקברו ונתייחד עם זכרו ביום רביעי, י"ז חשוון תשל"ג 25.10.72 בשעה 4 אחה"צ בבית ה' עלמין העבאי בטבריה. בשעה 5 יתקיים בבי"ס ארליך טכס קריאת חדר עיון על שמו. חבריו ומוקירי זכרו נפ' גשים ע"י שער בית העלמין.

הוריו: חוה ואפרים עדן
אחותו: ארנה קאופר

אברהם בן שלום האלמן הנחם ביין
המנוח

THE PRIME MINISTER

To the bereaved families,

On the Universal Day of Remembrance for the Dead of the Campaigns of Israel, we all come together; parents, wives, sons and daughters, sisters and brothers, and all the House of Israel, uniting with the undying memory of our heroes. Thanks to their dedication and supreme bravery of the fearless fighters, we went from slavery to freedom, we maintained our independence, we repelled our enemies, we freed our land, we redeemed in its entirety Jerusalem, the eternal capital of Israel.

In all the campaigns of the nation, a few of our fighters stood against many, and only thanks to their resourcefulness and their sacrifice, did they overcome. Thus was redeemed the honor of Israel which was trampled in our generation. Our national rebirth in a liberated homeland cost the people of Israel many sacrifices. We know that every family which lost a loved one carries the pain every day and that there is no consolation and no balm for this pain. But when we remember the depths of the abyss into which our people was cast and the rise out of it to the summit of independence in the land of our fathers, our hearts are filled not only with sorrow for the young lives that were snuffed out, but also with love and pride for sons like these who rose for the nation, at the time of terrible danger, and assured its future.

The families who sacrificed a loved one set an example, by their steadfastness, to the entire nation. Therefore, we also bow our heads before your spiritual courage, worthy of the holiness of the martyr. The people of Israel in its entirety thanks you for the courage and it draws from this steadfastness.

- 2 -

The memory of the holy sons will live in the heart of the nation
from generation to generation and the example of their lives
and their deeds will light its path for all time.

Respectfully,

Menachem Begin
Premier and Defense Minister

- 8 -

לאחר מות החבר

לזכרו של פרח טייס רמי עדן שנפל בטיסתו הראשונה.

"ראי אדמה כי היינו בזבזנים עד מאד

פרחי פרחים טמנו כך ובהוד.

אשר נשקתם השמש מנשיקתם הראשונה".

- - - - "הא לך הטובים שבבניו

נוער טהר חלומות! ברי-לב

נקיי כפיים, טרם חלאת אדמות

וארג יומם עוד שתי, - ארג תקוות יום יבוא,

הינם לך, איך לנו טובים מכל אלה.

את הראית? ואיפה?

(ש. טשרניחובסקי - "ראי אדמה")

בהיודע דבר האסון.

ואז נקטע הצחוק, ובהכרה נלחמה לה מלחמת יאוש המחשבה של "זה לא יכול להיות". והיה רצון לצבוס את הגוף עד כדי כאב, לצעוק ולהתעורר מחלום אימים שניבט דרך המסגרת השחורה והקסנה שבעתון רמי עדן נפל בשעת מילוי תפקידו".

ורצינו לראות אז את רמי מולנו. להביט בפניו המחייכות ולהגיד, ראית איזו בדיחה עלובה עשו ממך - אמרו שנפלת...

אבל במציאות נסענו על גבי ג'יפ מטלטל אי-שם ברחבי הארץ הגדולה, והעיניים לא ניתקו מהמודעה שאמרה בפשטות, אחזרית - "ההלוייה תצא היום..."

הסרן שישב על-ידנו אמר שזה יכול להיות מישחו אחר שאנחנו לא מכירים. ובכלל רמי יש יותר מאחד... אבל אנחנו לא האמנו והעיניים לא משו מיציקות העופרת השחורה.

ורצינו; רצינו לחזור אז אל אותם ימים שלווים של ביה"ס וגן, ימים שנראו אז רחוקים. וביקשנו אז לא להיות חיילים שהם מילה נרדפת לגברים. מה שכביכול מחייב לא להזיל דמעה גם כשמת חבר טוב.

סג"מ צעיר שח בקול עצוב שגם לו היה חבר שנפל. אך מה שהסג"מ לא ידע זה שאנחנו רק שלושה חדשים בצבא וכבר מאבדים חברים.

ומה שהחיילים בג'יפ לא ידעו זה שאת רמי ראינו רק ביום ששי ופתאום ביום חמישי שלאחריו פותחים עתון שנקנה במקרה וכך, אכזרי ופתאומי מתנוסס השם במסגרת השחורה.

כבולים במסגרת התפקיד הצבאי המחייב להשאר גם ברגע זה צלול וקר רוח; מנסים להאזין למילות הניחומים של הסרן שהשמיע את פילוסופית החיים הצבאית ש"החברים נופלים למען המשך קיומה של המדינה".

ניסינו להמשיך ולחשוב בהגיון. רק שבאיזה פינה שבלב ההמרדה לה מחשבה קטנה, שאלה שאלה בלתי נפתרת - למה?

עדן, רמי

בן אפרים וחיה. נולד ביום י"ב בשבט תשי"א (19.1.1951) בטבריה. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם ארליך בטבריה והצטרף לפנימיה הצבאית ליד בית-הספר הריאלי על-שם בירם בחיפה. הוא נאלץ לעזוב את הפנימיה כעבור שלוש שנים, בגלל הלחצים והחששות של הוריו, בשל נפילת שני בני-דודיו תוך תקופה של שנתיים. הוא חזר לטבריה וסיים בהצטיינות את בית-הספר התיכון "הגליל". בנעוריו היה חבר בתנו-

עת "הצופים" ובעת לימודיו בבית-הספר התיכון השתתף בפעולות הגדנ"ע. הוא היה ספורטאי מצוין ואהב מאוד את משחקי הכדורסל והכדורגל. הוא השתתף גם בצליחת הכנרת. בשעות הפנאי היה מגלף בעץ. בעל "ידי-זהב" היה והעבודות בעץ שיצאו מתחת ידיו היו יפות מאוד. עוד בהיותו עולמיים הצהיר כי ייעודו להיות רופא-מנתח. לאחר סיום שירותו הצבאי התכוון ללמוד רפואה. הוא אהב אתגרים, כי "חיים בלי אתגרים אינם חיים", היה נוהג לומר. מטבעו היה בחור עליז ובעל הומור דק. חבריו חיבבו אותו ואהבו להימצא בחברתו.

הוא גויס לצה"ל באוגוסט 1969 והתנדב לשרת בחיל-האוויר. ביום י"ז במרחשון תש"ל (29.10.1969), בהיותו בראשית דרכו בצבא, מצא את מותו בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בטבריה.

מפקד-הטייסת שלח למשפחתו מכתב תנחומים בו כתב בין שאר דבריו: "משיחות עם חבריו לקורס עולה דמותו של נער ברוך כשרונות, חביב על חבריו, אשר שימש כציר ומרכז לכל החברה הסובבת אותו. לא פלא על-כן, שרמי, אשר נמצא עם הטובים שבטובים, בחר לשרת את מדינתו במעולה שבתפקידים. רוח ההתנדבות וההקרבה היא שהביאה אותו להחלטתו". מורתו, מנהלת בית-הספר התיכון בטבריה, כתבה ציון לזכרו: "שנה נפלאה למדנו יחד - רמי, הכיתה ואני. כמורתם לפסיקה חיינו יחד והכרתים אחד אחד. כך הכרתי את רמי. — — חיוך של טוב-לב ורוחב-לב היה נסוך תמיד על שפתותיו ותחושה נעימה של שביעות-רצון, שמחה פנימית, שלמות-נפש ושלווה ליוותה אותו. הערצנו את רמי בשל אישיותו האידיאלית. ברמי נתגשמו כל מטרות החינוך: רמי נתברך בחשיבה יוצרת ומדעית, שבזכותה הצטיין בלימודיו, באחריות מוסרית וחברתית, שהתבטאו במעשיו ובהשקפותיו. זכור לי ויכוח עם רמי, בו טען כי הוא חש חובה לאומית, מוסרית וחברתית לשרת תחילה בצה"ל, אף כי יכול היה להצטרף לעתודה האקדמית. רמי נתברך בחוכמה, בשיקול-דעת ובאישיות מקסימה. אהבנו את רמי בשל טוב הלב, שמחת החיים ושביעות הרצון שאפפוהו. אהבנו את רמי בשל אהבתו את כולנו אחד אחד, ובשל נכונותו לתת הכל למען הזולת, בפשטות, בצניעות ובלב שלם. — — —".

ב"כנרת", עתונם של תלמידי בית-הספר התיכון "הגליל", הוקדשו עמודים אחדים לזכרו; במלאת שלוש שנים לנפילתו נחנך בבית-הספר "ארליך" חדר עיון על-שמו והוצב לוח-שיש לזכרו.

רמי עדן ז"ל

שנה נכלאה למדנו יחד - רמי, הכתה ואני. כמורתם לפסיקה, חיינו יחד והכרתים אחד אחד. כך הכרתי את רמי. רמי היה נער תמיר, יפה תואר, בעל עיניים תכולות ובלורית בהירה ו... נמשים חביבים. חיוך של טוב לב ורוחב לך היה נסוך תמיד על שפתותיו ותחושה נעימה של שביעות רצון, שמחה פנימית, שלמות נפש ושלוה לוותהו.

הערצנו את רמי בשל אשיותו האידיאלית. ברמי נתגשמו כל מטרות החנוך: רמי נתברך במחשבה יוצרת ומדעית שבזכותה הצטיין בלמודיו, באחריות מוסרית וחברתית שהתבטאו במעשיו ובהשקפותיו, (זכור לי וכוחי עם רמי בו טען כי חש חובה לאומית, מוסרית וחברתית לשרת תחילה בצה"ל אף כי יכול היה להצטרף לעתודה אקדמאית), בחכמה, בשקול דעת ובאשיות מקסימה. אהבנו את רמי בשל טוב הלב, שמחת החיים ושביעות הרצון שאפפוהו. אהבנו את רמי בשל אהבתו את כולנו, אחד אחד ובשל נכונותו לתת הכל למען הזולת, בפשטות, בצניעות ובלב שלם.

אומרים כי רמי הלך מאתנו. זו לא אמת. רמי ממשיך להיות עמנו, להתקיים בין חבריו ומוריו. רמי ממשיך להיות מערץ ואהוב על כל אלה שהכירוהו, ואות ומופת לדורות שיבואו. רמי ממשיך להיות חלק מאתנו, מחיינו, ומעצם קיומנו.

נשמחו צרורה עמנו לעד.

רות מס

קווים לדמותו של רמי עדן

בילדותו היה רמי שובב וגם כשגדל לא סר מפניו חיוכו השובבי. חיוך זה חיוך של הבנה וטוב לב, חיוך של אהבה ורוך. תכונותיו החיוביות הרבות - הקרבה עצמית, עזרה לזולת וכשרונותיו המבורכים הפכוהו למנהיג שרבים ואף מבוגרים ממנו למדו ממנו. דרך חיינו היתה מיוחדת, מלאת אתגרים "בלא אתגר - אמר - איך חיים" ואומנם הציב לפנינו אתגרים כמו רפואה וטיס כשהוא מונחה על ידי תכונותיו. רפואה - עזרה לזולת. זכור מקרה שרמי מצא צפור שבורת כנף וחלושה. טפל בה והבריאה ולאחר מכן שחררה מאושר. טיס - הקרבה עצמית, רצפון לעזור למדינה. "אני מת לטוס" - באתגר זה נפל. למרות שרמי נפל הוא נשאר בינינו. תמיד נזכר את דמותו ודרך חיו ונקח דוגמא מהתנהגותו במקרים שונים ונמשיך להיות בדרך שבה רצה להיות.

האתה הוא זה?

אמור כי לא אתה הוא זה
רק זאת אמר
אמר שעמנו אתה
שלא הלכת אמר
אך אתה שותק
כבר לא תוכל לאמר דבר
ואתה כבר לא צוחק
כי סתם את פיך עפר.

האתה הוא זה אלי קבר הובלת
נגררת ביד ארוכת אצבעות
הן אתה הוא זה שאתמול כך צחקת
שעמדת במרום התקוות.
ואותך הן ראינו
נבון ומלא כרימון שאיפות
האך זה הפך לו יום מלא שמש
ליום זעקות מתנשאות

למה הוא?

שאנו אומרים לתומינו
"למה דווקא הוא?"
הטוב שבכולם והמוצלח
אך הן כולם טובים הם בשבילנו
כולם כולם הם כאחד
רק זה שהוא קרוב אלינו
קרוב הוא אז נאמר כן
ואם היה נופל אחר
אז אלה הקרובים לו שם
היו אומרים כמונו כאן
"למה דווקא הוא?"

זועק השכול

עיפו כבר הרים משמוע
זעקת אמהות בוכיות
אף מכורה עיפה כבר מבלוע
את כל מפלי הדמעות
ואת האחות תביטי אל קבר
עפר מכסה את אחייך
מחנך בגרונוך
הן אולי תלוי כך בניך?!

השכול זועק בפתח שעריך
זה מכבר בלי חדול בלי חמול
וצלו האפור מלווה צעדיך
עד רודפך סיוט בלהות
ראו הולכים מבלי שוב בניך
נופלים אחד אחד חלל
וזאת טרם עשו צעד על דרך
הולכים הגורל שולל

קולות האזניים של רמי

85%

Well Done !!

Rami!!!!

oppressions and injuries, with ^{the} clear
object ~~of~~ establishing a tyranny over the
colonies of America. He adds ~~and~~ says
that a people can bear evils ~~still~~ while
they are sufferable, but under 'tis
governments their rights and duty
is to ~~be~~ alter it completely. ✓

They pleaded before the British gov^{ernment}
government humbly, addressed ~~by~~ their
feelings, and even tried to warn
them by attempts to establish a new
american government, and instead of the
British government, but they were
answered only by repeated usurpations
and evils. Such ~~is~~ ~~was~~ cruelty
forced them to rise against the
England ^{and} to fight their ~~old~~ ^{former} brothers

Not and after the ~~longest~~ victory they
~~have to~~ ~~displace~~ ~~the~~ ~~dictation~~ of
~~Independence~~ (of a birth of a new
State government, U.S.A.)

Now after the great victory, they
declare of the birth of a new
state U. S. A.
mission

45

c). What would you like to do when you finish school
~~It is very hard~~ and army

~~It is very difficult to speak about.~~

The choice of a career in life is one of the most important steps that a human being has to take out, so I do.

The importance of this choosing a sort of life in our generation makes it too difficult to tell about in this composition.

In my own case, I chose medicine, but I think that is not quite a firm decision. Now I'm too young and I can't know what will be my wills ~~not~~ wish in the future.

Now I'm going to join the army, and afterwards ~~to~~ go to the University, and to learn medicine.

I don't know why I am so tied to this sort of world (I think that medicine is a sort of world). I think I think that I like to help people. I have

a strange feeling when I see a human
being suffering. In that moment I
have a deep desire ^{wish} to take care of him and to
give ~~him~~ ^{help to} cure him. But the main reason
~~is for~~ my choice is that I like to
face difficulties. I know that to
enter to the medical world is very
difficult. I ^{shall} have to ~~learn~~ ^{study} very hard,
to ~~be~~ take care of myself and to
fight in order to be a doctor.
per perhaps I have

This is very good
as far as it goes. Next
time, start more promptly
and you will have time to
write more.

(Ramy Eden)

"He Never Smiled"

He walked through the darkness, along the dirty road. Between the shadows you could see a tall ~~and~~ thin figure looking pale and full of sorrow.

Arriving at his tiny flat he sat down very tired on his ~~sagging~~ bed. Then with a far look in his dreaming eyes, he could see his past and sad childhood.

He was a Jewish boy, lovely and full of life, named Joseph. He and his older sister and two charming parents, lived in Germany. He had a lot of German friends and was ~~acceptable~~ ^{accepted by} with all of them.

This ~~peaceful~~ peaceful life was finished ~~when~~ ^{while} Hitler and his crazy and brutal gangs began to rule Germany. The bright and shining world ~~disappeared~~ ^{disappeared}. All seemed so bad and cruel to the tender boy. Now his former friends became his enemies.

They wished his death and his father's money. Madly, glad to carry out the ideas of Hitler, they murdered and killed every Jew they saw. Old and young people and even babies. They suspected every one. There was a cruel war going on, and ~~the~~ human ^{kindness} nature disappeared. The German people treated the Jews like animals. This situation shocked poor Joseph. He couldn't even imagine such a thing in his worst dreams, and normally the tender boy looked very grave and became thin and pale. Then he ^{realised} noticed the value of a piece of bread. The pampered boy ^{who} used to eat everything he wanted, suddenly stood face to face with starvation. This was his first experience, and he could not overcome his fears. Suddenly, he and his family were

ordered to get out of town, and were sent to Auschwitz. They began to understand their fate, too late. In the bad smelling train, full of frightened and crying Jewish people you could see a heart-breaking scene. Two weeping parents embracing their young children, pushing them out of the train to save their young lives. Before he jumped ^{out} of the fast moving train, he looked behind him to see his dear parents, for the last time. He and his sister jumped, trying to fall on the soft snow.

Unluckely, the German soldiers noticed the escape and began shooting at them. He ~~succeeded~~ ^{managed} to find a shelter behind the trees but his sister, running with all her strength, was shot ^{eyes} and fell dying before her brother's ~~feet~~.

Then he understood how cruel life was,
and how lonely he was.

Now you can see a pale and tall
man, without a sign of smile on
his face.

80%.

Well Done!